ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **V. Ch.**, zastoupený Mgr. Pavlínou Zámečníkovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 5. 2017, čj. MV 13415-6/SO-2017, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 3. 2019, čj. 30 A 128/2017-60,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 6. 1. 2017, č. j. OAM-70781-57/DP-2012, nebyla k žádosti žalobce (dále „stěžovatel“) prodloužena doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle ustanovení § 44a odst. 3, ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. b), a v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 31. 5. 2017. Stěžovatel totiž přestal splňovat podmínku pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu, jelikož byla zjištěna jiná závažná překážka jeho pobytu na území. Proti tomuto rozhodnutí

podal stěžovatel blanketní odvolání. Žalovaná rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku podané odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Následná žaloba byla Krajským soudem v Brně rozsudkem uvedeným v záhlaví zamítnuta.

[2] Krajský soud v rozsudku k námitce, že stěžovatel vykonával činnost jednatele pro společnosti X, s konkrétními odkazy na právní předpisy vysvětlil, že jednateli náleží obchodní vedení společnosti, je statutárním orgánem společnosti a činí právní úkony právnické osoby ve všech věcech, zajišťuje řádné vedení evidence a účetnictví, vede seznam společníků a na žádost je informuje o věcech společnosti. Obchodní vedení společnosti spočívá především v jednání s obchodními partnery, vytváření obchodních strategií a plánů, zajišťování řádného vedení účetnictví, atd. Realizace obchodního vedení společnosti tedy podle krajského soudu bezesporu vyžaduje, aby jednatel jménem společnosti činil právní úkony vůči třetím osobám. Stěžovatel při výslechu uvedl, že ve funkci jednatele sháněl pracovníky. Nepodepisoval smlouvy, neměl vizitky, neúčastnil se valných hromad, nevěděl, kdo zastupuje společnost, nevěděl nic o hospodaření společnosti, nevěděl, jaká práva a povinnost z výkonu funkce vyplývají, u jaké banky má společnost účet a neměl k němu přístup. Při výslechu dne 17. 10. 2016 sám výslovně uvedl, že funkci jednatele nevykonával a formální výkon jednatelství byla jeho životní chyba. Krajský soud se tak ztotožnil se správními orgány, které dospěly k závěru, že stěžovatel fakticky neplnil účel pobytu po většinu doby povoleného pobytu na území České republiky.

[3] Krajský soud souhlasil se stěžovatelem, že žalovaná měla ve svém rozhodnutí zhodnotit i dobu, která uplynula mezi vydáním prvostupňového správního rozhodnutí a žalobou napadeného rozhodnutí. Dle soudu však i případné započtení doby, po kterou trvalo odvolací řízení, by na posouzení věci nic nezměnilo. Žádost stěžovatele byla podána 12. 11. 2012, rozhodnutí o žádosti nabylo právní moci 29. 5. 2017. Ode dne 1. 5. 2015 zahájil stěžovatel výkon samostatně výdělečné činnosti (s účinností od 1. 1. 2011 se posuzuje společně s výkonem činnosti *výkonný manažer - účast v právnické osobě* a do jediného účelu, kterým je nadále *podnikání* s rozlišením toliko formy podnikání). Ke dni nabytí právní moci žalobou napadeného rozhodnutí stěžovatel účel pobytu plnil toliko přibližně po dobu 2 let z celkového období přibližně 6 let a 5 měsíců, tedy po převážnou dobu svého pobytu na území České republiky účel povoleného pobytu neplnil.

[4] Krajský soud uvedl, že dle rozsudku NSS ze dne 3. 3. 2016, čj. 7 Azs 322/2015-43, nelze zohlednit, že stěžovatel pobýval na území České republiky již od roku 1998. Hodnocení délky plnění účelu pobytu je nutno vztahovat k době platnosti posledního vydaného (nebo prodlouženého) povolení k pobytu.

[5] Námitku zásahu do rodinného života měl krajský soud rovněž za nedůvodnou. Stěžovatel nemá kromě bratra na území České republiky žádné rodinné příslušníky. Jeho manželka a syn žijí na Ukrajině. Ke svému domovskému státu neztratil vazby, proto je tímto zásah do rodinného života stěžovatele vyloučen. Krajský soud měl napadené rozhodnutí za přiměřené i z hlediska možného dopadu do soukromého života stěžovatele vzhledem k tomu, že po převážnou dobu svého pobytu stěžovatel účel pobytu vůbec neplnil.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti namítal, že v průběhu správního řízení bylo řádně tvrzeno a prokázáno, že funkci jednatele vykonával. Stěžovatel vyhledával zakázky jménem a pro společnost X a měl přehled o ostatních jednatelích a jejich činnosti. Občanský zákoník, zákon o obchodních korporacích ani jiné právní předpisy neobsahují definici obchodního vedení a jeho rozsah. Je na jednatelích a společnících, jakým způsobem si zorganizují obchodní vedení společnosti, vedení účetní evidence a jednání za společnost. Při větším množství jednatelů je logické, že svoji činnost vzájemně koordinují a např. jeden z nich má na starosti prvotní jednání s obchodními partnery, jak to činil stěžovatel.

[7] Stěžovatel dále namítal, že se krajský soud nedostatečně vypořádal s námitkou, dle které nebylo rozhodováno na základě skutkového stavu v době vydání rozhodnutí. Žalovaná měla zjišťovat aktuální skutkový stav ke dni vydání svého rozhodnutí, pokud tak neučinila, zatížila své rozhodnutí vadou.

[8] Krajský soud se dle stěžovatele náležitě nevypořádal i s námitkou, dle které měla být zohledněna jeho celková doba pobytu na území České republiky. Ze spisových materiálů vyplývá, že stěžovatel pobýval na území České republiky od roku 1998. Vzhledem k této době je pak jeho „provinění“ bagatelní a nepřiměřené.

[9] Stěžovatel nesouhlasí s tím, že by zásah do jeho rodinného života byl vyloučen. Výkonem podnikatelské činnosti v České republice totiž získával finanční prostředky nutné pro zajišťování vlastní obživy a své rodiny, konkrétně manželky a nezletilého syna, kteří žijí na Ukrajině a kteří jsou na finanční pomoc zcela odkázáni. Existuje důvodná obava, že s ohledem na nedostatek pracovních příležitostí v zemi původu reálně hrozí, že by stěžovatel na Ukrajině nenašel práci, a nemohl by tak sebe a svou rodinu uživit. S ohledem na značnou délku řízení odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Azs 322/2015.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud předesílá, že stěžovatel musí zásadně reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (srov. usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43).

[11] Nejvyšší správní soud konstatuje, že až na drobné formulační změny je kasační stížnost téměř totožná s podanou žalobou. Stěžovatel v podstatě vůbec nereflektoval vypořádání jeho námitek, které mu poskytl krajský soud. Kasační stížnost však není nepřípustná jako celek, jelikož stěžovatel formálně vznesl i dvě námitky nepřezkoumatelnosti.

[12] Námitka chybného právního posouzení výkonu funkce jednatele ve společnosti X (bod [6] tohoto rozsudku), stejně jako námitka nepřiměřeného zásahu do rodinného života (bod [9]), je nepřípustná dle § 104 odst. 4 s. ř. s., jelikož, jak již bylo uvedeno, stěžovatel v kasační stížnosti nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu. Krajský soud dané námitky podrobně vypořádal a Nejvyšší správní soud neví, jakou argumentaci proti nim stěžovatel konkrétně uplatňuje. Na tom nemůže nic změnit ani citace rozsudku NSS sp. zn. 7 Azs 322/2015, kterou stěžovatel připojil (nad rámec toho, co uvedl v žalobě) k námitce nepřiměřeného zásahu do rodinného života. Citovaná část pojednává o tom, že odvolací orgán musí rozhodovat na základě aktuálního skutkového stavu, nemusí však znovu ověřovat skutkový stav zjištěný prvostupňovým správním orgánem, pokud rozhoduje v zákonných lhůtách a nevyvstane pochybnost o tom, že zjištěný skutkový stav je aktuální. Tato citovaná část se žádným způsobem nedotýká argumentace, kterou krajský soud námitku stěžovatele vypořádal. Krajský soud uvedl, že zásah je přiměřený vzhledem k tomu, že stěžovatel má manželku a syna na Ukrajině a v České republice má pouze bratra. Nijak nepojednával o délce odvolacího řízení.

[13] Vypořádání námitky, dle které mělo být rozhodnuto na základě aktuálního skutkového stavu a námitky celkové doby pobytu na území České republiky (bod [7] a [8]), stěžovatel označil za nedostatečné a náležitě nevypořádané. Takto vznesené námitky postačí k tomu, aby se jimi Nejvyšší správní soud zabýval. Vznesené námitky nepřezkoumatelnosti byly uplatněny velice obecně, jelikož jsou koncipovány ve zkratce pouze uvedením *„krajský soud se dostatečně nevypořádal s námitkou“* a následuje zopakování námitky, která již téměř doslova byla uvedena v žalobě. Kvalita kasační námitky předurčuje kvalitu jejího vypořádání, proto se k nim Nejvyšší správní soud obdobně obecně vyjádří.

[14] Stěžovatel v žalobě namítal, že nebylo rozhodnuto na základě aktuálního skutkového stavu. S tímto krajský soud souhlasil, avšak uvedl, že i kdyby žalovaná zohlednila i dobu, po kterou běželo odvolací řízení (celkově zhruba 5 měsíců), nemohlo by to změnit závěr o tom, že stěžovatel po převážnou dobu pobytu neplnil účel pobytu (2 roky z přibližně 6 let a 5 měsíců). Toto vypořádání shledává kasační soud zcela konkrétní a dostatečné.

[15] Ohledně námitky celkové doby pobytu již od roku 1998 stěžovatel v žalobě pouze tvrdil, že i tato doba měla být zhodnocena. Vzhledem k závažnosti provinění pak napadené rozhodnutí nebylo přiměřené. Krajský soud uvedl, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu nelze přihlédnout k celkové době pobytu. Toto vypořádání je opět dostatečné. Stěžovatel vznesl námitku, na kterou mu bylo jednoznačně a jasně odpovězeno. V kasační stížnosti kromě namítané nepřezkoumatelnosti nijak nerozporuje závěry plynoucí z daného rozsudku.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil, proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto dle uvedených ustanovení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec její úřední povinnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. května 2021

Petr Mikeš
předseda senátu